

[Bjerre.]

andet høje Ting med Hensyn til Rekvisitioner er udtalt, at Loven ikke benyttes til at foretage nye Rekvisitioner og naturligvis heller ikke under de nuværende Forhold agtes benyttet dertil. Der ligger selvfølgelig heri et Forbehold for det Tilfælde, at Situationen skulde blive saadan, at det maatte blive nødvendigt at foretage nye Rekvisitioner. I saa Fald er der altsaa Hjemmel til det, og det er da ogsaa naturligt, at Ministeren eventuelt benytter denne Hjemmel.

Der er sikkert mange Steder Ønske om at komme af med Dækningsgravene, Ønsker, som ikke i alle Tilfælde synes at være saa forfærdelig velbegrundede, men ogsaa dette Spørgsmaal kan der træffes Afgørelse om, naar vi faar den endelige Ordning.

Hvad den anden Bestemmelse angaar, er der jo mange Steder Usikkerhed om, hvorledes hele Luftværnsordningen skal være, navnlig med Hensyn til C.B.U.-Kolonnerne. Der er sikkert mange Steder i Befolkningen og hos Myndighederne Ønsker om at faa en endelig Ordning paa dette Omraade. Jeg glæder mig over, at den højtærede Indenrigsminister er klar over, at dette Arbejde bør fremmes saa meget som muligt, saa vi kan undgaa yderligere Forlængelse og helst faa et Lovforslag forelagt, endnu inden Rigsdagen hjemsendes.

Jeg kan i øvrigt paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Behandling og Tilslutning til Lovforslaget.

Malchau: Jeg er enig i den Betragtning, at man ikke kan lade den gældende Luftværnslovgivning udløbe. Det tillader Forholdene i Dag desværre ikke. Som allerede omtalt baade ved Forhandlingerne i det andet høje Ting og ligeledes her i Dag, mener jeg ogsaa, at den siddende Luftværnskommission snarest bør afslutte sit Arbejde, saa at vi kan faa en endelig Ordning og en varig Lovgivning paa dette Omraade, og under denne Forudsætning kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Ingeborg Refslund Thomsen: I Krigens Aar har vi gennemført forskellige Luftværnsforanstaltninger og -love, efterhaanden som Erfaringerne ude og hjemme lærte os en bedre Udbygning af Luftværnet. Hvis ikke Loven holdt sin Haand over de til Dels kostbare Beskyttelsesforanstaltninger, der blev gennemført, vilde f. Eks. de mange Bunkers blive krævet fjernet omgaaende. Da Krigen nærmede sig vore Grænser, var mange af dem ikke taget i Brug nede hos

os i Sønderjylland; de var simpelt hen ikke færdige. Folk har ikke i Angst søgt Beskyttelse i dem, og derfor irriteres de nu over dem, især hvor de er groet op uden for Vinduerne. Vi kan prise os lykkelige over, at vi ikke herhjemme har faaet tilstrækkelig Erfaring i at afbøde Luftangreb, men den Kommission, der for 2 Aar siden blev nedsat og kan bygge videre paa de andre Landes Erfaringer, vil til sin Tid — det ske snart — kunne anvise nye Veje. Da den engelske Dronning under Krigen besøgte de bomberamte i London og spurgte en lille Kone, hvordan det var gaaet hendes Mand, svarede Konen: han er i Sikkerhed, han er ved Fronten. Vi ønsker alle, at der skabes den størst mulige Sikkerhed for Befolkningen, for Kvinder og Børn, men indtil nye Retningslinier kan udformes, maa vi fastholde den Lovgivning, vi har, og forlænge den for det kommende Aar. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovens Forlængelse.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den uforbeholdne Tilslutning, man har givet til at gennemføre Lovforslaget i dette høje Ting. I Anledning af de Betragtninger, der har været fremført, vil jeg gerne give et Par Oplysninger med Hensyn til Dækningsgravene. Der blev under Krigen tilvejebragt 5.712 Bunkers, og den samlede Udgift til disse Beskyttelsesrum var 50 Mill. Kr. Den 1. Juni 1946 bemyndigede Indenrigsministeriet Luftværnet til at fortsætte med den siden Kapitulationen tilladte Nedlæggelse af Dækningsgrave i visse særlige Tilfælde, f. Eks. hvor det drejede sig om Nybyggeri, og endvidere hvor Nedlæggelsen var nødvendig for Trafikken eller for Parkering. Der har været et meget stærkt Pres for at faa disse Dækningsgrave nedlagt, men heroverfor har man i Indenrigsministeriet holdt igen mest muligt og kun tilladt Nedlæggelsen, hvor man mente den var absolut nødvendig, og det mener jeg ogsaa maa være Stillingen i Øjeblikket; jeg deler ganske de Betragtninger, der er fremført fra de forskellige Ordførere. Om Udgifterne ved at fjerne Dækningsgravene kan jeg oplyse, at Udgiften ved Nedlæggelsen er baaert med ni Tiendedele af Staten og en Tiendedel af Kommunerne — ligesom ved Anlæggelsen i sin Tid.

Med Hensyn til, hvornaar det vil være muligt at forelægge Rigsdagen Forslag til en Lovgivning om de fremtidige Luftværnsforanstaltninger her i Landet, kan jeg sige, at Luftværnskommissionen er nær ved at